

[Miljøministeren.]

nistration jo har været behandlet i det udvalg, der gik forud for den nævnte lovændring i 1972.

Jeg kan altså ikke tiltræde, at lovforslaget gennemføres.

Orla Møller (S):

Et meget enkelt lovforslag behøver langt fra at have forenkende virkninger. Det er meget forenklet, det lovforslag, fremskridtspartiet her lægger frem, men det har yderst komplicerende virkninger, og jeg skal nøjes med at henholde mig til den tale, miljøministeren lige har holdt. Jeg er hjertens enig i denne, selv ned i detaljerne.

Et lovforslag som dette har man meget svært ved at tage alvorligt. Dets gennemførelse ville afstedkomme en omkostningsforøgelse ude omkring i samfundet. Det ville komme til at betyde, at vore landskabelige værdier gik tabt. Det ville give kaos rundt omkring i hele planlægningen. Det ville kort sagt være en lov, der afstedkom næsten uoprettelige skader.

Når dertil kommer, at den ville give al mulig anledning til at øge spekulatationen og også de gevinster, der følger dermed, så tror jeg, det må være tydeligt for forslagsstillerne, at dette lovforslag ikke i nogen måde vil være i stand til at finde den mindste smule imødekommenhed hos os. Vi anser det for at være helt ved siden af.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg er en lille smule overrasket over, at jeg allerede skal have ordet, for jeg havde jo ventet, at de få bemærkninger, som dette forslag er blevet ledsaget af, var blevet uddybet en lille smule her af ordføreren for forslagsstillerne, for vi kommer vel ikke uden om, at der her er tale om en kompliceret problemstilling.

Med den moderne tekniske udvikling kan vi på flere måder belaste vore omgivelser helt anderledes hårdt end tidligere, og det er særligt iøjnefaldende i Danmark, der er et lille og et tæt befolket land. For at klare disse problemer må vi have en planlægning, og ministeren har gjort rede for, hvordan land- og byzonenloven er selve grundlaget i en samling af denne lovgivning, som gennemføres i disse år.

Det er vel helt naturligt, når en sådan

samlet planlægningslovgivning skal sættes i gang, at der kan være problemer, og det kan der være med hensyn til, hvordan planlægningen skal foregå, og hvordan hele denne lovgivning skal administreres. For venstre må det være afgørende, at det er de mennesker, planlægningen berører, der først og fremmest har indflydelse på, hvordan den skal være. Og det er da også planlægningslovgivningens sigte, at det i vidt omfang er kommunerne, der har myndigheden på dette område. Der kan måske nok være grund til at minde om, nu hvor der forestår kommunevalg, at noget af det, der skal debatteres ude omkring, er, hvilke retningslinjer man mener der skal følges af de lokale myndigheder.

Jeg nævnte, at der har været problemer undervejs, men det er mit indtryk, at der nu er ved at blive fundet en fornuftig administration af land- og byzonenloven. Også retningslinjerne fra ministeriet er blevet tilpasset med et nyt cirkulære, som også tidligere er blevet nævnt herfra. Det blev fremkaldt efter gentagne spørgsmål her i tinget fra min partifælle hr. Karlskov Jensen.

For venstres vedkommende er det altså vigtigt, at beslutningerne er lagt ud lokalt, og som bekendt mener vi også, at det lokale samfund, det nære samfund, rummer særlige værdier. Heraf følger også vort syn på, hvordan land- og byzonenloven bør administreres. Det er kommunerne, der tager initiativet til udlægning af byzoner, men beslutningen skal godkendes af miljøministeren, og jeg vil da gerne her spørge ministeren, om ikke han vil stille sig positiv over for kommuner, der ønsker udlægning af byzoner.

I landzonen skal der efter loven være begrænsninger i byggeriet, men det må efter vor opfattelse ikke hindre udviklingen i de mindre samfund i landzonerne. I amterne arbejder man derfor med et begreb, man kalder „aftalezone“, det vil sige aftale om, hvor der kan bygges. Man har også principet om „udfyldende byggeri“, dvs. at byggeri tillades i sammenhæng med bestående bebyggelser. Dette er netop eksempler på, at man er ved at finde frem til en fornuftig administrationsform i praksis. Jeg håber også, at der vil være åbenhed over for udvikling på det forureningstekniske område, hvis det er forureningshensyn der i et givet